

Arrest

nr. 219 292 van 1 april 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. RAHOU
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 december 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 november 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, bijgestaan door advocaat F. RAHOU en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 juli 2015 verstreek verzoeksters A-kaart, waarna zij op 11 augustus 2015 van ambtswege werd afgevoerd uit het vreemdelingenregister.

Op 9 november 2015 diende zij een aanvraag in via de stad Gent om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst, die op 19 januari 2017 werd beantwoord met een beslissing tot weigering van herinschrijving.

Op 31 augustus 2017 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 3 mei 2018 werd verzoekster door de correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs. Verzoekster diende hiertegen verzet in, dat op 22 november 2018 ontvankelijk werd verklaard.

Op 22 november 2018 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissing diende verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die op 28 maart 2019 bij arrest nr. 219 078 het bevel om het grondgebied te verlaten heeft vernietigd.

Op 22 november 2018 nam de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies).

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Aan Mevrouw:

Naam: M., G.

Geboortedatum: (...)1995

(...)

Nationaliteit: Servië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 22.11.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Inderdaad, mevrouw heeft nagelaten de termijn te respecteren waarbinnen de aanvraag voor verlenging van haar tijdelijke verblijfstitel moest worden ingediend (art.33 KB 08.10.1981). Betrokkene kon evenmin aantonen dat zij nog aan de voorwaarden voldeed die werden gesteld aan haar tijdelijk verblijf. De aanvraag tot herinschrijving werd op 31.08.2017 verworpen. Sindsdien blijkt mevrouw, tot haar recente opsluiting, spoorloos.

Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 31.08.2017 dat haar betekend werd op 10.11.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat zij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Betrokkene werd ingevolge haar vrijheidsberoving op 06.11.2018 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht. Het ontvangstbewijs werd getekend op 08.11.2018 maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. Met andere woorden, de betrokkene heeft er voor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en /of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied.

De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong.

Betrokkene heeft daadwerkelijk een gezin en familie op het grondgebied. Zij verklaart dat de relatie met haar Belgische partner, vader van haar jongste kind, beëindigd is. Op 31.08.2017 werd beslist geen

gunstig gevolg te geven aan haar recentste aanvraag tot herinschrijving. Inderdaad, mevrouw heeft nagelaten de termijn te respecteren waarbinnen de aanvraag voor verlenging van haar tijdelijke verblijfstitel moest worden ingediend (ait.33 KB 08.10.1981).

Betrokkene kon evenmin aantonen dat zij nog aan de voorwaarden voldeed die werden gesteld aan haar tijdelijk verblijf. De aanvraag tot herinschrijving werd verworpen. Haar kinderen volgden na hun geboorte in België steeds de tijdelijke verblijfsstoestand van de moeder. Gezien de moeder niet langer gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, dient vastgesteld te worden dat het verblijf van de kinderen dat beperkt was tot de duur van het verblijf van de moeder (Akaart vervallen sinds 15.07.2015) is verstreken en zij niet langer gemachtigd zijn om regelmatig in het Rijk verblijven.

Betrokkene werd gehoord op 29/08/2018 door de politie Antwerpen maar heeft geen info over haar gezondheid gegeven. De artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn beslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen als dader of mededader, feit(en) waarvoor hij op 03.5.2018 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld werd tot een niet-definitieve gevangenisstraf van 1 jaar

De 'georganiseerde drugs is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten'.¹ Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'. Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/ Tsakouridis (Grote Kamer).

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Inderdaad, mevrouw heeft nagelaten de termijn te respecteren waarbinnen de aanvraag voor verlenging van haar tijdelijke verblijfstitel moest worden ingediend (art.33 KB 08.10.1981). Betrokkene kon evenmin aantonen dat zij nog aan de voorwaarden voldeed die werden gesteld aan haar tijdelijk verblijf. De aanvraag tot herinschrijving werd op 31.08.2017 verworpen. Sindsdien blijkt mevrouw, tot haar recente opsluiting, spoorloos.

Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 31.08.2017 dat haar betekend werd op 10.11.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat zij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Betrokkene werd ingevolge haar vrijheidsberoving op 06.11.2018 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht. Het ontvangstbewijs werd getekend op 08.11.2018 maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie. Met andere woorden, de betrokkene heeft er voor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en/of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied.

De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong.

Betrokkene heeft daadwerkelijk een gezin en familie op het grondgebied. Zij verklaart dat de relatie met haar Belgische partner, vader van haar jongste kind, beëindigd is. Op 31.08.2017 werd beslist geen gunstig gevolg te geven aan haar recentste aanvraag tot herinschrijving. Inderdaad, mevrouw heeft

nagelaten de termijn te respecteren waarbinnen de aanvraag voor verlenging van haar tijdelijke verblijfstitel moest worden ingediend (art.33 KB 08.10.1981).

Betrokkene kon evenmin aantonen dat zij nog aan de voorwaarden voldeed die werden gesteld aan haar tijdelijk verblijf. De aanvraag tot herinschrijving werd verworpen. Haar kinderen volgden na hun geboorte in België steeds de tijdelijke verblijfstoestand van de moeder. Gezien de moeder niet langer gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, dient vastgesteld te worden dat het verblijf van de kinderen dat beperkt was tot de duur van het verblijf van de moeder (A-kaart vervallen sinds 15.07.2015) is verstreken en zij niet langer gemachtigd zijn om regelmatig in het Rijk verblijven.

Betrokkene werd gehoord op 29/08/2018 door de politie Antwerpen maar heeft geen info over haar gezondheid gegeven. De artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn beslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen als dader of mededader, feit(en) waarvoor hij op 03.5.2018 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld werd tot een niet-definitieve gevangenisstraf van 1 jaar

De 'georganiseerde drugs is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'. Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/Tsakouridis (Grote Kamer).

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

In de thans bestreden beslissing, dit is het inreisverbod van 22 november 2018, wordt gesteld: "De beslissing tot verwijdering van 22.11.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod."

Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) waarnaar in het bestreden inreisverbod uitdrukkelijk wordt verwezen, bevestigt dat: "De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod (...)."

De Raad stelt dat de beslissing houdende de afgifte van het inreisverbod te scheiden is van de beslissing tot verwijdering in die zin dat zij op afzonderlijke motieven zijn gesteund en dat het bevel om het grondgebied te verlaten op grond van eigen motieven ook zonder inreisverbod kan blijven bestaan. Omgekeerd is echter geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nrs. 227.898 en 227.900).

Nu de beslissing tot verwijdering van 22 november 2018, waarop het bestreden inreisverbod expliciet steunt, werd vernietigd bij arrest nr. 219 078 van 28 maart 2019, moet ook het bestreden inreisverbod worden vernietigd.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer te worden gedaan over de door verzoekster aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 november 2018 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES